

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.20.141/2026/6.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

A felperes: cég1 (cím1)

A felperes jogi képviselője: Dr. Szabó István Tamás Ügyvédi Iroda (cím2; ügyintéző: dr. Szabó István Tamás ügyvéd)

Az alperesek: név1 (cím3) I. rendű

név2 (cím4) II. rendű

A II. rendű alperes jogi képviselője: Dr. Birk Csaba ügyvéd (cím5)

A per tárgya: kölcsön megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Miskolci Törvényszék, 2.Pf.20.854/2025/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Miskolci Járásbíróság, 32.P.21.156/2024/18. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes mint kölcsönadó és a II. rendű alperes mint adós 2008. szeptember 30-án kölcsönszerződést kötöttek, amely alapján a felperes lakásvásárlás céljából svájci frank alapú kölcsönt nyújtott a II. rendű alperes részére. Ugyanezen a napon a kölcsön biztosítására egy miskolci (ingatlan1), továbbá egy rátkai ingatlanra (ingatlan2) jelzálogszerződés is létrejött a felperes mint zálogjogosult, valamint az I. rendű és a II. rendű alperes, továbbá név3 mint zálogkötelezettek között. A szerződések szerint az ingatlan1 tulajdonosa név3, hasznélvezője a II. rendű alperes, az ingatlan2 tulajdonosai 1/2-1/2 arányban az I. rendű és a II. rendű alperesek.

[2] A felperes 2014. február 24-én felmondta a kölcsönszerződést, a felmondásokat az adós és a zálogkötelezettek részére kézbesítette.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[3] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze a II. rendű alperest kölcsöntartozás jogcímen 10.663.982 forint és járulékai megfizetésére akként, hogy elsődlegesen a „II. rendű alperes kizárólagos tulajdonában álló” ingatlan1-t „árverés útján értékesítse és annak teljes bevételeit a tartozásra számolja el.” Másodlagosan azt kérte, hogy amennyiben az ingatlan1 bírósági árveréséből befolyt összeg nem fedezné a keresettel érvényesített tartozás és járulékai összegét, az így ki nem elégített követelés erejéig az alperesek 1/2-1/2 arányú tulajdonában álló ingatlan2-t bírósági árverés útján értékesítse és annak teljes bevételeit a tartozásra számolja el. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest mint zálogkötelezett ennek tűrésére. Követelését a II. rendű alperessel kötött kölcsönszerződésre alapította. Egyebek mellett hivatkozott arra, hogy a zálogtárgyból való kielégítési joga is megnyílt 2015. március 4-én.

[4] Az I-II. rendű alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását – többek között – az érvénytelenségi kifogásukra tekintettel kérték. Egyebek mellett állították, hogy az árfolyamkockázatot az adósra telepítő rendelkezés tisztességtelen.

Az első- és másodfokú ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével kötelezte a II. rendű alperest 16.081.408 forint tőke és késedelmi kamata felperes részére történő megfizetésére azzal, hogy elsődlegesen az ingatlan1-et értékesítse, és annak teljes bevételét a teljes tartozásra számolja el. Amennyiben a fenti ingatlan árveréséből befolyt összeg nem fedezi a fenti követelés összegét, a II. rendű alperest a ki nem elégített követelés megfizetése végett az ingatlan2 bírósági árverés úton történő értékesítésére, és annak bevételét a teljes tartozásra történő elszámolására, valamint az I. rendű alperest mindezek türéseire kötelezte. Részletesen kifejtett indokait követően megállapította, hogy mind a szerződés szerinti, mind a külön okiratban szereplő, az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás megfelelő volt, ezért az alperesek tisztességtelenségre alapított védekezését sem találta megalapozottnak.

[6] Az I-II. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése és a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján, helyes indokaira tekintettel helybenhagyta. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben is, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás mindenben megfelelt a jogszabályi és az Európai Unió Bírósága döntéseiben foglalt követelményeknek, amelyet a Kúria több határozatában is megfelelőnek talált. Kifejtette, a felperes által a külön tájékoztatóban adott árfolyamkockázati tájékoztatás tartalmazta egyrészt, hogy az árfolyam változása jelentős lehet, amely jelentősen befolyásolhatja a fogyasztó által részletekben fizetendő összeget, azaz a gazdasági helyzetére hátrányos hatást is gyakorolhat, illetőleg azt, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa. Egyértelműen tartalmazta továbbá a forint leértékelődésének a futamidő alatt bekövetkező valószínűségét, az arra vonatkozó tájékoztatást, hogy az árfolyamváltozás következtében a II. rendű alperes helyzete gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat. Felhívta a figyelmet arra, hogy az árfolyam naponta változik, amelyek a tőkeösszeg és a törlesztőrészlet forintösszegét is megváltoztatja és előre nem látható, korlátlan többletköltséget okozhat.

[7] A másodfokú bíróság hangsúlyozta, önmagában az a tény, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás szerepel az egyedi kölcsönszerződésben és önálló kockázatfeltáró nyilatkozatban is, nem eredményezi azt, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelen lenne.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[8] A jogerős ítélet ellen az I-II. rendű alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését, a felperes keresetét elutasító döntés meghozatalát, valamint a jogerős ítélet végrehajthatóságának felfüggesztését kérték.

[9] Felülvizsgálati kérelmükkel egyidejűleg felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztettek a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapítottan. Megsértett jogszabályhelyként a régi Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdését, a 209/A.§ (2) bekezdését jelölték meg. Állították, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a BH2023. 220. számú határozatban és a Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi határozatban foglaltaktól. Előadták, hogy az

árfolyamkockázatról adott tájékoztató és a külön oldalon szövegezett kockázatfeltáró nyilatkozat sem felel meg a fenti határozatokban kifejtett követelményeknek, mert nem ismerhették fel azt, hogy a kockázatviselésének nincs felső határa, az korlátlan, és azt sem, hogy az a fizetési kötelezettségeikre milyen hatást gyakorol, miután megfelelő tájékoztatás hiányában nem ismerhették meg a pénzügyi intézet által alkalmazott devizaügylet működési mechanizmusát és e mechanizmusnak a fizetési kötelezettségekre gyakorolt tényleges hatását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A Kúria előjáróban rögzíti, az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 243. § (4) bekezdése szerint a Pp. felülvizsgálatra vonatkozó módosított szabályozást tartalmazó rendelkezései 2026. január 1-jén lépnek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában a módosítással beiktatott új, illetve a módosítással hatályon kívül helyezett régi eljárási jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 15. § (2) bekezdés b) pontja alapján kell megítélni. Mivel a felülvizsgálat a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat, a jogerős határozat meghozatala minősül annak az eljárási cselekménynek, amely meghatározza az ellene előterjeszthető rendkívüli perorvoslatra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát, ezért a jogerős ítélet 2025. november 25-i keltére tekintettel jelen ügyben a Pp. 2025. december 31-ig hatályos rendelkezései az irányadók (Kúria Pfv.20.061/2026/2.).

[11] Ennek megfelelően a jelen ügyben irányadó Pp. 408. § (2) bekezdése alapján nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben. Erre tekintettel az I-II. rendű alpereseknek engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjeszteniük, amelynek eleget tettek.

[12] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti (Kúria Pfv.VI.21.322/2025/5.). Erre figyelemmel az alperesek által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel megállapítható-e, miszerint a jogerős ítélet a Kúria felülvizsgálati kérelemben megjelölt, közzétett határozataitól jogkérdésben eltér.

[13] A Kúria megállapította, hogy jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján a Pp. 409. § (3) bekezdésében foglalt követelmények – az alábbiak szerint – nem teljesültek.

[14] A Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a Kúria akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha megállapítható, hogy a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul.

[15] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott BH2023. 220. számú határozattal (Kúria Gfv.VI.30.205/2023/2. számú végzésével) kapcsolatban rámutat arra – ahogyan azt a jogerős ítélet is tartalmazza –, az abban vizsgált árfolyamkockázati tájékoztatást a felperesi banktól különböző pénzügyi intézet nyújtotta, és annak tartalma lényegesen eltért a jelen ügyben

szereplő tájékoztatástól. A Kúria az abban vizsgálat tájékoztatást azért találta elégtelennek, mert az nem hívta fel a fogyasztók figyelmét kellő súllyal, átlátható módon arra, hogy az árfolyam számukra kedvezőtlen változása akár jelentős is lehet, és annak esetleges bekövetkezése az adós, illetve a készfizető kezes fogyasztó gazdasági helyzetét súlyosan megnehezítheti. A jelen per tárgyát képező, részben a kölcsönszerződésben, részben a külön okiratban adott tájékoztatás viszont – kifejezetten tartalmaz erre vonatkozó figyelemfelhívást, egyrészt a kölcsönszerződés 2. pontjában („az Adós kifejezetten nyilatkozik, hogy a banki felvilágosítást, mely szerint a jelen kölcsön vonatkozásában jelentős árfolyamkockázata keletkezhet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik, a kölcsön fedezete pedig nem CHF forrás, megértette”), másrészt a külön nyilatkozatban („egy esetleges kedvezőtlen árfolyamváltozás/emelkedés önnek előre nem látható, és előre ki nem számítható többletköltséget okozhat”). Erre figyelemmel a referenciahatározat és a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet nem összevethető.

[16] Az alperesek által a Pp. 409. § (3) bekezdés szerinti engedélyezési ok körében megjelölt másik, a Kúria Jpe.I.60.015/2021/15. számú határozata (a továbbiakban: JEH) határozat értelmében a 2/2014. PJE határozat 1. pontja – ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen – azzal a kötelező (kiegészült) értelmezéssel alkalmazható, amely szerint akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a nemzeti fizetőeszköz (a forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet (elvi tartalom, 34. pont).

[17] A másodfokú bíróság kifejezetten vizsgálta a felperes tájékoztatásának a JEH határozatnak való megfelelését is.

[18] A Kúria rögzíti – ahogyan arra a másodfokú bíróság is kitért – a Kúria már több ügyben is vizsgálta már a felperes jelen perbelivel azonos tartalmú árfolyamkockázati tájékoztatását, és a szerződések árfolyamkockázatot telepítő kikötéseit nem találta tisztességtelennek. A Kúria több határozatában megállapította, hogy a felperes tájékoztatója megfelel a szerződéskötés időpontjában irányadó jogszabályi rendelkezéseknek, a Kúria polgári jogegységi határozatainak és az EUB joggyakorlatának is. Megállapította, hogy a tájékoztatás kitért az árfolyam fogyasztóra kedvező változásának lehetőségére is, de reális, ténylegesen bekövetkező lehetőségként vázolta a fogyasztóra kedvezőtlen változást, azt, hogy az árfolyamváltozás ez esetben a fogyasztó fizetési kötelezettségeit jelentősen megnövelheti. Tájékoztatást adott továbbá arról is, hogy a deviza irányadó kamatának alakulása eltér a forint kamatának változásától, ami a fogyasztó fizetési kötelezettségét ugyancsak növelheti. A tájékoztatás alapján tehát le lehetett vonni az arra vonatkozó következtetést, hogy a svájci franknak a magyar forinttal szembeni árfolyam alakulása a kölcsön forintban történő visszafizetésének terheit nem csupán csökkentheti, hanem növelheti is, illetve mindebből jelentős mértékű változás is adódhat. Az árfolyamkockázatot az adósnak azért kell viselnie, mert a kölcsönszerződés kirovó pénzneme svájci frank volt, ugyanakkor a

jövedelme nem svájci frankban keletkezett. Az általános tájékoztató kifejezetten kitér arra, hogy kedvezőtlen változás esetén a fogyasztó fizetési terhei jelentős mértékben növekedhetnek, ez pedig egyértelműen jelzi azt a veszélyt, melynek vállalására az adós kötelezi magát (Kúria Pfv.I.20.125/2021/3., Gfv.VII.30.319/2019/7., Pfv.I.21.062/2019/14., Pfv.I.20.306/2019/6., Gfv.VII.30.371/2020/7.).

[19] A Kúria kiemeli, a felperesnek a perben vizsgálttal azonos tartalmú szerződéses feltétel és kockázatfeltáró nyilatkozat alapján a fogyasztónak adott árfolyamkockázati tájékoztató fenti elveknek való megfeleléségét a jogegységi határozat meghozatalát követően is több felülvizsgálati eljárásban vizsgálta, és azt megfelelőnek ítélte meg (Kúria Gfv.30.149/2021/7., Gfv.30.150/2021/11.).

[20] Az I-II. rendű alperesek tehát alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a jogerős ítélet a BH2023. 220. (Kúria Gfv.VI.30.205/2023/2.) számú határozatban és a Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi határozatban foglaltaktól jogkérdésben eltér.

[21] A fentiek szerint a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított kérelem nem alapozta meg a felülvizsgálat engedélyezését, ezért a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta. Erre figyelemmel a végrehajthatóság felfüggesztése iránti kérelem tárgyában a határozathozatalt mellőzte.

[22] A Kúria a felperes 2026. február 16-án előterjesztett felülvizsgálati ellenkérelmével kapcsolatban megjegyzi, hogy a felülvizsgálati ellenkérelem a Kúria felhívásának hiányában hatálytalan, erre tekintettel a felülvizsgálati eljárási költség viseléséről sem kellett rendelkezni.

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése és a 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[25] 2016. évi CXXX. törvény 409. § (3) bekezdés, 411. § (1) és (2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[26] A Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított felülvizsgálatot megtagadja, ha a jogerős határozat a megjelölt jogkérdésben nem ellentétes a Kúria közzétett határozatával.

Budapest, 2026. március 18.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr.
Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K. bírósági ügyintéző